

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: A_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA SĄDOWA FORENZNÍ PSYCHOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z tradycjami, stanem obecnym i perspektywami rozwoju zastosowań psychologii w teorii i praktyce wymiaru sprawiedliwości. C2 Przedstawienie zakresu stosowania psychologicznej ekspertyzy sądowej w praktyce ścigania przestępczości, orzecznictwa sądowego i realizacji orzeczeń sądowych. C3 Analiza zjawisk paraprzestępczych i patologii społecznej w ujęciu prawnym, kryminologicznym, socjologicznym, psychologicznym i pedagogicznym.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 student posiada wiedzę z zakresu psychologii społecznej Ws2 student posiada umiejętności integrowania wiedzy z zakresu psychologii i nauk z nią współpracujących Ws3 student jest gotowy do ciągłego uzupełniania swoich kompetencji	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Analiza przypadku	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Podstawowe problemy psychologii sądowej - definicje i przedmiot badań psychologii sądowej. Psychologia sądowa w systemie nauk pokrewnych. T2 Rys historyczny psychologii sądowej. T3 Problemy etyczne opiniodawstwa sądowego. Główne teorie przyczyn przestępczości. T4 Osobowościowe i sytuacyjne uwarunkowania zachowań asocjalnych i czynów przestępczych.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T5 Opiniowanie psychologiczne i pedagogiczne w sprawach sądowych -sprawy karne osób dorosłych. Sprawy karne nieletnich.
T6 Opiniowanie w sprawach rodzinnych i opiekuńczych.
T7 Taktyki przesłuchania, a wartość zeznań. Kłamstwo i zeznania nieszczerze.
T8 Niepsychologiczne metody badania świadków. Kryminogenne zjawiska patologii społecznej - charakterystyka podstawowych form patologii społecznej.
T9 Alkoholizm i narkomania. Przemoc w rodzinie.
T10 Przemoc i podkultura na terenie szkoły. Inne podkultury i subkultury.

Ćwiczenia:

T11 Ekspertyza sądowa. Rola i zadania biegłego.
T12 Rola ofiary w popełnieniu przestępstwa – wiktymologia.
T13 Podstawowe zagadnienia psychologii zeznań świadków -zdolność zapamiętywania i odtwarzania zeznań.
T14 Metody i warunki diagnozy dla celów sądowych w sprawach karnych i opiekuńczych.
T15 Sporządzanie opinii – standardy. Analizy przypadków.

Literatura podstawowa:

1. Čírtková, L.: *Forenzní psychologie*. Praha, 2004, 2009, 2013
2. Matoušková, I.: *Aplikovaná forenzní psychologie*. Praha 2013
3. Anderson John R.: *Uczenie się i pamięć. Integracja zagadnień*. Warszawa 1998. WSiP.
4. *Pamięć naocznych świadków i efekt lampy błyskowej*. Ss 306-308
5. Ciosek Mieczysław: *Psychologia sądowa i penitencjarna*. Warszawa 2001. Wydawnictwa Prawnicze PWN

Literatura uzupełniająca:

1. *Zákony 359/1999 Sb., 109/ /2002 Sb., 218/ /2003 Sb., 561/2004*
2. Čírtková L.: *Policejní psychologie*. Plzeň 2015
3. Memon Amina, Vrij Adert, Bull Ray: *Psychologia a prawo: prawdziwość, dokładność i wiarygodność*. Gdańsk 2002, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
4. Nowak A. (red.): *Wybrane zjawiska powodujące zagrożenia społeczne*. Kraków 2000, Impuls

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena analizy case study

P1 Egzamin pisemny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	• Egzamin pisemny • Egzamin odbędzie się stacjonarnie • Kryteria oceny końcowej: Bardzo dobra (5,0) - od 91 % do 100 % Dobra plus (4,5) - od 81 % do 90 % Dobra (4,0) - od 71 % do 80 % Dostateczna plus (3,5) - od 61 % do 70 % Dostateczna (3,0) - od 51 % do 60 % Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 %
Ćwiczenia	• Minimum 80% obecności na zajęciach • Aktywny udział w zajęciach (20%) • Terminowe rozliczanie się z zadań określanych w

		harmonogramie przez prowadzącego.			
		• Ocena analizy przypadku (80%)			
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Zna mechanizmy psychiczne rządzące procesami spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania odbieranych przez człowieka informacji. Zna przyczyny nieprawdziwych zeznań, zna typologie świadków. Ma wiedzę o psychologicznych aspektach wiktymologii.			K_W01 K_W06	
E2_W	Ma wiedzę o psychologicznych aspektach postępowania z nieletnimi i młodzieżą zagrożoną demoralizacją. Posiada wiadomości z zakresu psychopatologii i psychologii rodziny, zna aspekty deprywacyjne instytucji penitencjarnych oraz specyfikę społeczności więziennej.			K_W04 K_W06	
E3_U	Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania, interpretowania i opiniowania zagadnień procesowych.			K_U01 K_U05 K_U12	
E4_K	Ma świadomość roli zawodowej psychologa w instytucjach wymiaru sprawiedliwości. Podejmując wyzwania zawodowe w obszarze psychologii sądowej postępuje zgodnie zasadami etyki zawodowej.			K_K01 K_K02 K_K07	
E5_K	Wobec osób badanych w warunkach ekspertyzy sądowej zachowuje postawę szacunku, unika myślenia stereotypowego.			K_K10	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W06	C1	T1 – T5	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W04 K_W06	C1, C2	T6 – T10	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_U	K_U01 K_U05 K_U12	C3	T11 – T15	Mk2 – Mk4, Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E4_K	K_K01 K_K02 K_K07	C1 – C3	T1 – T15	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
E5_K	K_K10	C1 – C3	T1 – T15	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia				20	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		15	
		Rozwiązywanie zadań i problemów		15	
		Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		-	
		Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-	
		Przygotowanie się do zaliczenia		15	
		Przygotowanie się do egzaminu		23	
		Inne (jakie?).....		-	
Sumaryczna liczba godzin				100	

Liczba punktów ECTS	4
----------------------------	----------

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: A_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: OPINIODAWSTWO I ORZECZNICTWO PSYCHOLOGICZNE Psychologické mínění a judikatura	
Cele kształcenia: C1 Wprowadzenie słuchaczy w podstawowe problemy psychologii wychowawczej i klinicznej. C2 Przedstawienie studentom szczegółowej analizy głównych problemów psychologii sądowej. C3 Kształtowanie u studentów umiejętności wykorzystania metodologii i metodyki opiniodawstwa psychologiczno-pedagogicznego na potrzeby oświaty, służby zdrowia i organów wymiaru sprawiedliwości.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 student posiada wiedzę z zakresu psychologii społecznej	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Analiza przypadku	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Prawda obiektywna i prawda sądowa. T2 Związki psychologii i pedagogiki z prawem. Krótki rys historyczny. T3 Wiadomości i umiejętności specjalne jako kryterium powołania biegłego. Osobowościowe i sytuacyjne uwarunkowania przestępstwa. T4 Ekspertyza sądowa w sprawach karnych osób dorosłych -osobowość sprawcy. T5 Poczynałość. Silne wzburzenie (afekt).	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T6 Ekspertyza sądowa w sprawach karnych osób nieletnich – osobowość sprawcy. Przestępstwo grupowe.

T7 Rola ofiary w popełnieniu przestępstwa – podstawy wiktymologii.

T8 Wybrane zagadnienia psychologii zeznań – zdolność świadka do zeznawania. Taktyki przesłuchania. Zeznania i wyjaśnienia – psychologiczna problematyka kłamstwa.

T9 Ekspertyza sądowa w sprawach rodzinnych – rozwód.

Ekspertyza sądowa w sprawach opiekuńczych – sposób sprawowania władzy rodzicielskiej. Opinie w innych sprawach – ubezpieczenie społeczne, postępowanie spadkowe, przymusowe leczenie, internacja psychiatryczna.

T10 Idea sprawiedliwości naprawczej – mediacje sądowe i społeczne. Główne obszary zastosowania wiedzy pedagogicznej w obszarach stosowania prawa – prolegomena do pedagogiki sądowej. Deontologia pracy biegłego.

Ćwiczenia:

T11 Kazuistyka w sprawach karnych osób dorosłych.

T12 Kazuistyka w sprawach karnych nieletnich.

T13 Kazuistyka w sprawach rozwodowych.

T14 Kazuistyka w sprawach opiekuńczych.

T15 Kazuistyka w negocjacjach społecznych i sytuacjach terroru.

T16 Kazuistyka w mediacjach.

Literatura podstawowa:

1. Plamínek, J. (2013). *Mediace: nejúčinnější lék na konflikty*. Praha: Grada. Holá, L. (2011). *Mediace v teorii a praxi*. Praha: Grada Publishing.
2. Holá, L. et al. (2013). *Mediace a možnosti využití v praxi*. Praha: Grada Publishing.

Literatura uzupełniająca:

1. Bednář, V. (2012). *Strategie vyjednávání*. Praha: Grada Publishing, 2012.
2. Bělohávková, V. (2003). *33 základních technik vyjednávání*. Brno: Computer Press
3. Marten Z.: (1993) Idea pedagogiki sądowej. W: *Pedagogicka Diagnostika ` 93*. Sborník referatu z mezinárodní konference.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena analizy opinii psychologicznej

P1 Egzamin pisemny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń, • Egzamin pisemny (test jednokrotnego wyboru) • Egzamin odbędzie się stacjonarnie • Kryteria oceny końcowej: Bardzo dobra (5,0) - od 91 % do 100 % Dobra plus (4,5) - od 81 % do 90 % Dobra (4,0) - od 71 % do 80 % Dostateczna plus (3,5) - od 61 % do 70 % Dostateczna (3,0) - od 51 % do 60 % Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 %
Ćwiczenia	• Minimum 80% obecności na zajęciach • Analiza opinii psychologicznej (80%) • Aktywny udział w zajęciach (20%)

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Zna procedury konsultacji i opiniowania psychologicznego oraz podstawowe regulacje prawne dotyczące wydawania orzeczeń i sporządzania opinii psychologicznych.			K_W01 K_W13	
E2_W	Ma wiedzę na temat metod i technik pozyskiwania danych diagnostycznych dla celów procesowych oraz specyfice diagnozy orzeczniczej zdrowia psychicznego.			K_W05 K_W10 K_W13	
E3_U	Potrafi dobrać metody i przeprowadzić czynności diagnostyczne na zlecenie instytucji wymiaru sprawiedliwości.			K_U08 K_U11 K_U13	
E4_U	Potrafi sporządzić ekspertyzę, orzeczenie oraz wydać opinię psychologiczną w sposób komunikatywny dla potencjalnego odbiorcy i zrozumiały dla zlecniodawców z zachowaniem standardów etyki zawodowej i rzetelności naukowej.			K_U08 K_U11 K_U13	
E5_K	Jest gotowy jako ekspert do współpracy z innymi specjalistami. Ceni sobie pracę w zespole szczególnie w przypadkach nietypowych i trudnych.			K_K03 K_K11	
E6_K	W sytuacji niepewności co do podejmowanej decyzji wykazuje gotowość do konsultacji z osobami bardziej od siebie kompetentnymi i jest otwarty na ich uwagi krytyczne.			K_K03 K_K11	
E7_K	Jest wrażliwy na potencjalne pożądane i niepożądane skutki tak dla jednostek, jak i grup oraz społeczności sporządzanych ekspertyz, orzeczeń i opinii psychologicznych.			K_K01 K_K10	
E8_K	Wykazuje gotowość do kontaktu i współpracy w celu rozwiązania problemów związanych z pojawieniem się niemożliwych bądź trudnych do przewidzenia skutków niepożądanych sporządzanych ekspertyz, orzeczeń i opinii.			K_K06 K_K11 K_K13	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W13	C3	T1 – T4	Mk1, Mk3	P1

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	K_W05 K_W10 K_W13	C2, C3	T5 – T10	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U08 K_U11 K_U13	C3	T11 – T16	Mk2 – Mk4, Mk5	F1
E4_U	K_U08 K_U11 K_U13	C3	T11 – T16		F1
Kompetencje					
E5_K	K_K03 K_K11	C1 – C3	T1 – T16	Mk1 – Mk5	P1, F1
E6_K	K_K03 K_K11	C1 – C3	T1 – T16	Mk1 – Mk5	P1, F1
E7_K	K_K01 K_K10	C1 – C3	T11 – T16	Mk1 – Mk5	P1, F1
E8_K	K_K06 K_K11 K_K13	C1 – C3	T11 – T16	Mk1 – Mk5	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		12		
Ćwiczenia			20		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		20		
	Rozwiązywanie zadań i problemów		15		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		-		

	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	15
	Przygotowanie się do egzaminu	18
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		100
Liczba punktów ECTS		4

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: A_ Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ laboratoria</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI PSYCHOLOGIE TVOŘIVOSTI	
Cele kształcenia: C1 Przekazanie studentom wiedzy o pojęciu twórczości i jego kryteriach, sposobach pomiaru myślenia twórczego, klasycznych i współczesnych teoriach twórczości, C2 Wyposażenie studentów w umiejętności stosowania technik stymulujących twórczość.	
Przedmiot wprowadzający: Psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student ma wiedzę z zakresu wprowadzenia do psychologii oraz psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Twórcze myślenie Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Definicja twórczości. Kryteria twórczości. T2 Przegląd teorii twórczego myślenia. Teorie klasyczne i współczesne. T3 Psychologia twórczości w praktyce. T4 Pomiar twórczości. T5 Grupowe myślenie twórcze. T6 Stymulowanie ciekawości. T7 Kontrolna lista pytań, wykorzystanie analogii i metafor. T8 Czynniki wpływające na efektywność myślenia twórczego: Indywidualne cechy twórców. T9 Czynniki wpływające na efektywność myślenia twórczego: Uwarunkowania społeczne i kulturowe. T10 Poznawcze składniki procesu twórczego. Rola emocji i motywacji. Wgląd.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Laboratoria:**T11** Trenowanie twórczości: indywidualne myślenie twórcze.**T12** Trenowanie twórczości: sposoby dostrzegania problemów.**T13** Trenowanie twórczości: zrozumienie problemu.**T14** Trenowanie twórczości: redefinicja problemu. Trenowanie twórczości: rola problemu pomocniczego.**T15** Trenowanie twórczości: rozwiązywanie problemu pomocniczego. Trenowanie twórczości: powrót do problemu zasadniczego**Literatura podstawowa:**

1. Franková. E. Kreativita a inovace v organizaci, Grada 2011
2. Hlavsa J. Psychologické problémy výchovy k tvořivosti, Praha SPN 1981
3. Žák. P. Kreativita a její rozvoj, Brno. Motiv Press 2017

Literatura uzupełniająca:

1. Hegarty J. (2015): Hegarty o kreatyvitě. Pravidla neexistují Praha: Slovart 2015
2. Königová. M., Jak myslet kreativně. Praha: Grada, 2006 - 125 s. ; 21 cm ISBN 80-247-1626-7
3. Petrusek M. Velký sociologický slovník. Praha: Karolinum 1998. Heslo Kreativita, str. 538.
4. Balas, R. (2001). Intuicyjny styl poznawczy a rola metafor w twórczości. Przegląd Psychologiczny, 2,
5. Limont, W. (1998). Uzdolnienia plastyczne a inteligencja, zdolności twórcze i style poznawcze. Przegląd Psychologiczny, 1/2.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):**F1** Ocena aktywności studenta podczas zajęć**F2** Ocena projektu**P1** Egzamin pisemny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć	
Wykład	• Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z laboratorium i uzyskanie minimum 51 pkt z egzaminu. • Egzamin pisemny (test jednokrotnego wyboru) • Egzamin odbędzie się stacjonarnie • Kryteria oceny końcowej: Bardzo dobra (5,0) - od 91 % do 100 % Dobra plus (4,5) - od 81 % do 90 % Dobra (4,0) - od 71 % do 80 % Dostateczna plus (3,5) - od 61 % do 70 % Dostateczna (3,0) - od 51 % do 60 % Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 %	
Laboratoria	• Minimum 80% obecności na zajęciach • Aktywny udział w zajęciach • Ocena projektu – Twórcze rozwiązanie problemu związanego ze studiowaną dyscypliną	
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

efektu uczenia się					do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o procesie twórczości, zna teorie opisujące ten proces oraz metody pomiaru twórczości.				K_W09
E2_W	Zna metody stymulowania zdolności twórczych u jednostek i grup.				K_W09
E3_U	Potrafi integrować wiedzę z zakresu psychologii w tym psychologii twórczości w celu rozwiązywania złożonych problemów psychologicznych pacjentów.				K_U05
E4_U	Potrafi zaplanować i przeprowadzić ćwiczenia mające na celu stymulację zdolności twórczych.				K_U07 K_U14
E5_K	W sposób innowacyjny i twórczy podchodzi do rozwiązywania problemów praktycznych i teoretycznych, podejmując również współpracę ze specjalistami z innych dziedzin.				K_K02 K_K11
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W09	C1	T1 - T4	Mk1	P1
E2_W	K_W09	C2	T5 - T10	Mk1	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U05	C1, C2	T11 - T15	Mk2, Mk3, Mk4	F1, F2
E4_U	K_U07 K_U14	C1, C2	T11 - T15	Mk2, Mk3, Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K02 K_K11	C1, C2	T1 - T15	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem		12	

Laboratoria	akademickim	16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	15
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	8
	Przygotowanie się do egzaminu	14
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: TEORIE INTELIGENCJI I METODY BADAŃ TEORIE INTELLIGENCE A METODY VÝZKUMU	
Cele kształcenia: C1 Wprowadzenie słuchaczy w podstawowe problemy diagnozy różnicowej z zastosowaniem systemów klasyfikacji objawów C2 Zapoznanie studentów z tematyką testów z zakresu badania inteligencji C3 Ukształtowanie umiejętności doboru i realizacji badania za pomocą testów	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Znajomość różnic indywidualnych, mechanizmów regulacji emocji oraz posiadanie wiedzy z zakresu funkcji poznawczych.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza testów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Podstawowe definicje, zróżnicowanie teorii inteligencji (hierarchiczne, czynników równorzędnych) korelaty biologiczne i poznawcze inteligencji, T2 Inteligencja akademicka a inteligencja emocjonalna, funkcjonalne znaczenie poziomu inteligencji. T3 Analiza wybranych teorii inteligencji. Spearman, Cattell, Gardner, teoria inteligencji emocjonalnej Meyera, Saloveya i Caruso. T4 Testy przeznaczone do diagnozy osób o szczególnych potrzebach (Test Leitera, Columbia). T5 Omówienie specyfiki testowania inteligencji: wybór testu (grupowy vs indywidualny,	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

dobór odpowiednio do mierzonej zdolności), czasu, miejsca i innych czynników potencjalnie wpływających na wynik.

T6 Omówienie wyników surowych, miar porównawczych i interpretacji wyniku.

T7 Konstrukcja wybranych metod diagnozy inteligencji ogólnej (Test Wechslera, Test Ravena) oraz emocjonalnej (TIE, INTE);

T8 Diagnoza Możliwości Intelktualnych, APIS-P(R) WISC-R analiza wyniku pod kątem klinicznym. Omówienie wybranych testów zdolności specjalnych i funkcji poznawczych.

Ćwiczenia:

T9 Test WAIS-R w praktyce diagnostycznej

T10 Test WISC-R w praktyce diagnostycznej

T11 APIS-P(R) w praktyce diagnostycznej

T12 TIE, INTE w praktyce diagnostycznej

T13 Test Ravena w praktyce diagnostycznej

T14 Test Leitera, Test Columbia praktyce diagnostycznej

Literatura podstawowa:

1. RUISEL, I. Základy psychologie inteligence. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-425-7.
2. PIAGET, J. Psychologie inteligence. 2. Vydání. Praha: Portál, 1999. ISBN 80-7178-309-9.
3. BRYCHTOVÁ, Š. Spirituální inteligence a její vliv na sociální status a úspěch v tržní společnosti. Aktuální otázky sociální politiky-teorie a praxe, 2011, roč. 5.

Literatura uzupełniająca:

1. ATKINSON, R. L.; ATKINSON R. C.; SMITH E. E., et al. Psychologie. 2. aktualizované vydání, Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-640-3.
2. BERTRAND, Y. Soudobé teorie vzdělávání. Praha: Portál, 1998. ISBN 80-7178-216-5.
3. ČÁP, J. Člověk v činnosti: biologické, sociální a psychologické aspekty. In ČÁP, J.; MAREŠ, J. Psychologie pro učitele. Praha: Portál, 2001.
4. GARDNER, H. Intelligence reframed. Multiple intelligence for the 21st century. New York: Basic Books, 1999. ISBN 0-465-02611-7.
5. GOLEMAN, D. Emoční inteligence. Praha: Columbus, 1997. ISBN 80-85928-48-5.
6. HASS, A. Morální inteligence: Jak rozvíjet a kultivovat dobro v nás. Praha: Columbus, 1999. ISBN 80-7249-010-9.
7. NAKONEČNÝ, M. Psychologie osobnosti. 2. rozšířené a přepracované vydání. Praha: Academia, 2009. ISBN 978-80-200-1680-5.
8. PIAGET, J.; INHELDOROVÁ, B. Psychologie dítěte. 4. vydání. Praha: Portál, 2007. ISBN: 978-80-7367-263-8.
9. PRAUS, P. Intelligence a její měření. Časopis Mensy České republiky[online]. 2008.[cit. 2012-12-23].
10. Dostupné na WWW:<http://casopis.mensa.cz/veda/intelligence_a_jeji_mereni.html>.
11. RUSSEL, S. -- NORVIG, P. Artificial Intelligence: A Modern Approach. New Delhi: Pearson Education, 2008. 1050 s. ISBN 978-81-7758-367-0.
12. SMÉKAL, V. Pozvání do psychologie osobnosti. Člověk v zrcadle vědomí a jednání. Brno: Barrister & Principal, 2002. ISBN 80-85947-80-3.
13. STERN, W. Psychological method soft test ingintelligence, Baltimore: Warwick and York, Inc., 1914.
14. ZOHAR, D.; MARSHALL, I. Spirituální inteligence. Praha: Mladá fronta, 2003. ISBN 80-204-1030-9.
15. Śmieja M., Orzechowski J., Inteligencja emocjonalna fakty, mity, kontrowersje ,

Warszawa 2003r. Solovej
 16. P., Sluyter D.J. „Rozwój emocjonalny a inteligencja emocjonalna”, Poznań 2005r.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena z analizy wyników testów

P1 Egzamin pisemny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	• Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń. • Egzamin odbędzie się stacjonarnie • Opracowanie przypadku diagnozy intelektu w formie pisemnej pracy z uwzględnieniem obowiązujących fachowych pojęć z obszaru teorii inteligencji. Kryterium oceny: bardzo dobry (5,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii inteligencji; prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych obszarów intelektu, prawidłowe nazewnictwo i opis funkcji poznawczych; pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dobry plus (4,5): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii inteligencji (występują niewielkie, sporadyczne braki); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych obszarów intelektu, prawidłowe nazewnictwo i opis funkcji poznawczych- występują drobne braki; prawie pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dobry (4,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii inteligencji (występują umiarkowane braki, jednak podstawowy sens opinii psychologicznej został zachowany); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych obszarów intelektu, prawidłowe nazewnictwo i opis funkcji poznawczych- występują umiarkowane braki, nie powodujące znacznego zniekształcenia diagnozy; prawie pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dostateczny plus (3,5): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii inteligencji (występują umiarkowane braki, podstawowy sens opinii psychologicznej został zniekształcony); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych obszarów intelektu, prawidłowe nazewnictwo i opis funkcji poznawczych- występują umiarkowane braki, które mają nieznaczny wpływ

	na diagnozę; niepełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dostateczny (3,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii inteligencji (występują braki, podstawowy sens opinii psychologicznej został zniekształcony); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych obszarów intelektu, prawidłowe nazewnictwo i opis funkcji poznawczych- występują umiarkowane braki, które mają umiarkowany wpływ na diagnozę; niepełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. niedostateczny (2,0): opracowanie przypadku jest błędne, nie zostały wykorzystane fachowe pojęcia z zakresu teorii inteligencji; istotne braki w znajomości podstawowych pojęć z poszczególnych obszarów intelektu, nieprawidłowe nazewnictwo funkcji poznawczych; postawienie nieprawidłowej diagnozy (rażąco odbiega od przedstawionego przypadku); nieumiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze.	
Ćwiczenia	• Minimum 80% obecności na zajęciach • Terminowe rozliczanie się z zadań określanych w harmonogramie przez prowadzącego. • Przeprowadzenie symulacji badania intelektu za pomocą poznanych metod badania inteligencji ogólnej. Kryteria zaliczenia: wykazanie umiejętności posługiwania się testem badającym inteligencję ogólną, umiejętność sprawnego korzystania z podręcznika do testu w trakcie symulacji badania intelektu pacjenta, umiejętność wykorzystania norm zawartych w podręczniku do testu, umiejętność obliczenia ilorazu inteligencji i wyciągnięcia prawidłowego wniosku dotyczącego kategorii intelektualnej po przeprowadzeniu badania, umiejętność zróżnicowania inteligencji płynnej i skryzalizowanej na podstawie uzyskanych w teście wyników.	
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma pogłębioną wiedzę o sposobach definiowania inteligencji ludzkiej oraz jej uwarunkowaniach	K_W10

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	Student ma pogłębioną wiedzę na temat testów badających poziom inteligencji.				K_W10
E3_U	Potrafi zastosować wybrane metody diagnozy inteligencji.				K_U08 K_U09
E4_K	Ma świadomość złożoności problematyki diagnozy różnic indywidualnych w zakresie zdolności poznawczych.				K_K09 K_K13
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W10	C1	T1 – T3	Mk1, Mk3	P1, F2
E2_W	K_W10	C2	T4 – T8	Mk1, Mk3	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U08 K_U09	C3	T4 – T14	Mk2 – Mk4, Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E4_K	K_K09 K_K13	C1 – C3	T1 – T14	Mk1 – Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	

Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	15
	Rozwiązywanie zadań i problemów	13
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	8
	Przygotowanie się do egzaminu	11
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: A_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/laboratoria</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA CZŁOWIEKA DOROSŁEGO PSYCHOLOGICKÁ DIAGNOSTIKA DOSPĚLÝCH	
Cele kształcenia: C1 Wprowadzenie słuchaczy w podstawowe problemy diagnozy osób dorosłych w różnych kontekstach społecznych C2. Wyposażenie słuchaczy w umiejętność planowania i przeprowadzenia procesu diagnozy osób dorosłych	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 student posiada wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza technik diagnostycznych Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Rozumienie diagnozy w psychologii i naukach pokrewnych T2 Przedmiot diagnozowania z perspektywy ujęć teoretycznych i dziedzin T3 Rodzaje diagnoz: nozologiczna, funkcjonalna, psychospołeczna T4 Sposoby ujmowania procesu diagnozowania w psychologii. T5 Relacja diagnostyczna w wymiarze osobowym i społecznym T6 Wybrane techniki diagnostyczne, sposoby obserwacji wraz z zastosowaniem arkuszy obserwacyjnych T7 Selekcja – strategie decyzyjne T8 Poszukiwanie związków zachowań testowych i pozatestowych (dane	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

symptomatologiczne i etiologiczne a problem trafności w odniesieniu do populacji dorosłej)
T9 Profesjonalne oraz interpersonalne kompetencje w diagnozowaniu

Laboratoria:

T10 Wywiad kliniczny – SCIID-2

T11 Diagnoza uszkodzeń OUN – przegląd metod

T12 Inwentarze osobowości w aspekcie klinicznym. MMPI-2

T13 Diagnoza sfery popędowej z wykorzystaniem TAT.

T14 Inwentarze i kwestionariusze badające wybrane aspekty zachowania

T15 Studia przypadków.

Literatura podstawowa:

1. Svoboda, M. et al. (2013) *Psychodiagnostika dospělých*. Praha: Portál
2. Svoboda, M. et al. (2010). *Psychodiagnostika dospívajících a dospělých*. Praha: Portál
3. Bellack, A. S., Hersen, M. (2010). Diagnoza behawioralna. Warszawa: ME-KOMP, r. 1 – 8 (Część I i II).
4. Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańsk: GWP.
5. Stemplewska-Żakowicz, K., Krejz, K. (red.) (2005). Wywiad psychologiczny. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Tom 1, Aneks; Tom 2 cały.

Literatura uzupełniająca:

1. Baštecká, B. et al. (2003). *Klinická psychologie v praxi*. Praha: Portál
2. Švancara, J. (1980). *Diagnostika psychického vývoje*. Praha: SPN
3. Brzozowski, P., Drwal, R. Ł. (1995) Eysenck, S., Eysenck, H.J, Barrett, B. Kwestionariusz Osobowości Eysencka EPQ-R
4. Juczyński, Z. i Ogińska-Bulik, N. (2009). Narzędzia pomiaru stresu i radzenia sobie ze stresem. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych. Fragment dotyczący COPE
5. Siuta, J. (2006) P. T. Costa Jr, R. R. McCrae. Inwentarz Osobowości NEO-PI-R. Podręcznik.
6. Jaworowska, A., Matczak, A. (2008) Rotter, J.B., Lah, M.I., Rafferty J. E. Test Niedokończonych Zdań Rottera RISB
7. Murray, H. (1987) Test Apercepcji Tematycznej TAT
8. Matczak, A., Jaworowska, A., Ciechanowicz, A., Zalewska, E., Stańczak, J. (2006). Wielowymiarowy Kwestionariusz Preferencji WKP. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
9. Stemplewska – Żakowicz, K. (1998). Nowe spojrzenie na Test Niedokończonych Zdań J. B. Rottera, interpretacja jakościowa. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.
10. Zawadzki, B. Strelau, J. (1997). Formalna Charakterystyka Zachowania – Kwestionariusz Temperamentu FCZ-KT. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena pracy pisemnej

P1 Egzamin ustny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	• Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z laboratorium i uzyskanie minimum 51 pkt z egzaminu. • Egzamin ustny

	- Egzamin odbędzie się stacjonarnie - Kryteria oceny końcowej: Bardzo dobra (5,0) - od 91 % do 100 % Dobra plus (4,5) - od 81 % do 90 % Dobra (4,0) - od 71 % do 80 % Dostateczna plus (3,5) - od 61 % do 70 % Dostateczna (3,0) - od 51 % do 60 % Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 %
Laboratoria	- Minimum 80% obecności na zajęciach - Aktywny udział w zajęciach - Przygotowanie pracy pisemnej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą specyfiki diagnozy psychologicznej.	K_W05 K_W10
E2_W	Zna szczegółowo metody diagnostyczne – testy, kwestionariusze, skale obserwacyjne i szacunkowe stosowane diagnozie osób dorosłych.	K_W05 K_W10
E3_U	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnozy człowiek dorosłego.	K_U08 K_U11
E4_U	Ma umiejętność odniesienia wyników diagnostycznych do norm rozwojowych oraz systemów klasyfikacji.	K_U08 K_U11 K_U06
E5_K	W sytuacji niepewności co do podejmowanej diagnozy wykazuje gotowość do konsultacji z osobami bardziej od siebie kompetentnymi i jest otwarty na ich uwagi krytyczne.	K_K03 K_K13
E6_K	Ma świadomość dylematów etycznych związanych z formułowaniem oceny diagnostycznej.	K_K01 K_K13
E7_K	Ma świadomość złożoności przyczyn determinujących zaburzenia zachowani	K_K09

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W10	C1	T1, T3, T4, T5, T7, T8, T9	Mk1, Mk3	P1, F2
E2_W	K_W05 K_W10	C1	T2, T6	Mk1, Mk3	P1, F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Umiejętności					
E3_U	K_U08 K_U11	C2	T10 - T15	Mk2 - Mk4, Mk5	F1, F2
E4_U	K_U08 K_U11 K_U06	C2	T10 - T15	Mk2 - Mk4, Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K03 K_K13	C1 - C2	T1 - T15	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E6_K	K_K01 K_K13	C1 - C2	T1 - T15	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E7_K	K_K09	C1 - C2	T1 - T15	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		12		
Laboratoria			16		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		14		
	Rozwiązywanie zadań i problemów		10		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		10		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-		
	Przygotowanie się do zaliczenia		5		
	Przygotowanie się do egzaminu		8		

	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: METODY BADANIA OSOBOWOŚCI (CZĘŚĆ I) METODY VÝZKUMU OSOBNOSTI 1	
Cele kształcenia: C1 nabycie wiedzy w zakresie metod diagnostycznych osobowości człowieka dorosłego. C2 wykształcenie praktycznych umiejętności w zakresie przeprowadzania badania diagnostycznego (stosowania narzędzia, dokonania obliczeń uzyskanych wskaźników i ich interpretacji) wyciągania wniosków; pisanie interpretacji i diagnozy.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Wiedza z zakresu różnic indywidualnych oraz znajomość teorii osobowości. Znajomość etyki oraz ogólnych zasad stosowania testów psychologicznych.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza technik diagnostycznych Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Metody badania osobowości narzędziem w diagnostyce psychologicznej. Pojęcie, przedmiot, cele i proces diagnozowania, rodzaje diagnoz, ogólny model diagnozowania T2 Samoopisowe inwentarze osobowości. Procedury odwołujące się do odpowiedniości treściowej. Derogatisa Lista Symptomów-90, wersja zrewidowana (SCL-90-R). T3 Procedury odwołujące się do kryteriów empirycznych: Minesockie wielowymiarowe inwentarze osobowości, H. Gougha Kalifornijski Inwentarz Osobowości (CPI). T4 Rola analizy czynnikowej w konstruowaniu testów. 16-czynnikowy Kwestionariusz Osobowości R.B. Cattella, Model Wielkiej Piątki, Costy i McCrae Zmodyfikowany Inwentarz Osobowości INEO PI-R).	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T5 Rola teorii osobowości w konstruowaniu testów. Teoria stylów osobowości Millona, Wieloosiowy Inwentarz Kliniczny Millona – III. Skala Upodobań Osobistych Edwardsa, D. Jacksona kwestionariusze do badania osobowości.

T6 Postawy wobec testu i tendencyjność odpowiedzi: Oszukiwanie i aprobata społeczna, samooszukiwanie a manipulacja, środki zaradcza przejawom tendencyjności w testach.

T7 Cecha, stan, osoba i sytuacja. Interakcja między osobą i sytuacją.

T8 Pomiar zainteresowań i postaw. Funkcje zainteresowań i postaw. Inwentarz Zainteresowań Stronga (SII), Przegląd Zainteresowań Zawodowych Jacksona (JVIS), Przegląd Zainteresowań Zawodowych Kudera (KOIS), Samobadanie (SDS) J.L. Hollanda.

T9 Sondaże opinii i skale postaw, główne typy skal postaw. Poczucie kontroli, Rottera Skala I-E.

T10 Narzędzia pomiaru stylów i typów osobowości: style poznawcze, typy osobowości mierzone Wskaźnikiem Typów Myers-Briggs (MBTI), kategoryzacja typów

T11 Pojęcia Ja i konstrukty osobiste, inwentarze samooceny, Test Przysiotnikowy H.G. Gougha i A.B. Heilbruna, Tennessee Skala Obrazu Siebie (TSCS), technika Q-sortu, dyferencjał semantyczny, Rep Test G.A. Kelley'ego, skale percepcji środowiska i klimatu społecznego.

T12 Techniki obserwacyjne, wywiad, skale ocen, technika nominacyjna, inwentarze biograficzne.

T13 Ilustracja metod na podstawie przykładów interpretacji profili osobowości.

Ćwiczenia:

T14 Standardy etyczne obowiązujące w diagnozie psychologicznej.

T15 Posługiwanie się swobodnymi technikami diagnostycznymi w badaniu osobowości: obserwacja, wytwory, wywiad.

T16 Wielowymiarowe kwestionariusze do badania osobowości: Cattella (16-PF), Gougha i Heilbruna (ACL), Gougha (CPI), Eysencka (MPI), Costa i McCrae (NEO-FFI i NEO PI-R).

T17 Jednowymiarowe kwestionariusze osobowości: Spielbergera i in. Kwestionariusz do badania lęku jako stan i jako cecha, Cattella Kwestionariusz do badania niepokoju (Arkusz Samopoznania), Endlera i Parkera Test do badania niepokoju, Buss i Perry'ego Kwestionariusz do badania agresji, Schutte i in. Kwestionariusz inteligencji emocjonalnej (INTE), Mehrabiana i Epsteina Kwestionariusz do badania empatii.

T18 Skale do badania sensu życia i koherencji (PIL, SOC).

T19 Wybrane projekcyjne techniki diagnostyczne: techniki zdań niedokończonych (RISB), Murraya TAT.

Literatura podstawowa:

1. Smékal, V. (2002). *Psychologie osobnosti*. Brno: Barrister & Principal
2. Říčan, P. (2010). *Psychologie osobnosti*. Praha: Grada

Literatura uzupełniająca:

1. Cakirpaloglu, P. (2012). *Úvod do psychologie osobnosti*. Praha: Grada
2. Šnýdrová, I. (2008). *Psychodiagnostika*. Praha: Grada
3. Drwał, R. (1995). *Adaptacja kwestionariuszy osobowości*. Warszawa: PWN
4. Siek S. (1982). *Osobowość. Struktura, rozwój, wybrane metody*. Warszawa: ATK.
5. Siek S. (1993). *Wybrane metody badania osobowości*. Warszawa: ATK.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena pracy pisemnej

P1 Egzamin ustny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	• Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń. • Egzamin odbędzie się stacjonarnie • Opracowanie przypadku diagnozy osobowości w formie pisemnej pracy z uwzględnieniem obowiązujących fachowych pojęć z obszaru teorii osobowości. Kryterium oceny: bardzo dobry (5,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości; prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, prawidłowe nazewnictwo i opis potrzeb pacjenta; pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dobry plus (4,5): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości (występują niewielkie, sporadyczne braki); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, prawidłowe nazewnictwo i opis potrzeb pacjenta- występują drobne braki; prawie pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dobry (4,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości (występują umiarkowane braki, jednak podstawowy sens opinii psychologicznej został zachowany); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, prawidłowe nazewnictwo i opis potrzeb pacjenta- występują umiarkowane braki, nie powodujące znacznego zniekształcenia diagnozy; prawie pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dostateczny plus (3,5): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości (występują umiarkowane braki, podstawowy sens opinii psychologicznej został zniekształcony); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, prawidłowe nazewnictwo i opis potrzeb pacjenta- występują umiarkowane braki, które mają nieznaczny wpływ na diagnozę; niepełne opanowanie i umiejętność

	wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dostateczny (3,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości (występują braki, podstawowy sens opinii psychologicznej został zniekształcony); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, prawidłowe nazewnictwo i opis potrzeb pacjenta- występują umiarkowane braki, które mają umiarkowany wpływ na diagnozę; niepełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. niedostateczny (2,0): opracowanie przypadku jest błędne, nie zostały wykorzystane fachowe pojęcia z zakresu teorii osobowości; istotne braki w znajomości podstawowych pojęć z poszczególnych wymiarów osobowości, nieprawidłowe nazewnictwo potrzeb pacjenta; postawienie nieprawidłowej diagnozy (rażąco odbiega od przedstawionego przypadku); nieumiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze.	
Ćwiczenia	• Minimum 80% obecności na zajęciach • Terminowe rozliczanie się z zadań określanych w harmonogramie przez prowadzącego. • Przeprowadzenie badania osobowości (samodzielne, adekwatne dobranie metod diagnozy) i sformułowanie opinii psychologicznej na podstawie opracowanych wyników kwestionariuszy i testów. Kryteria zaliczenia: wykazanie umiejętności posługiwania się kwestionariuszami i testami badającym osobowość, umiejętność sprawnego korzystania z podręcznika do testu w trakcie symulacji badania osobowości pacjenta, umiejętność wykorzystania norm zawartych w podręczniku do testu, sformułowanie opinii psychologicznej dotyczącej osobowości.	
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o metodach badania osobowości człowieka dorosłego i ich podstawach teoretycznych, w tym o kwestionariuszach, metodach projekcyjnych. Zna	K_W05 K_W07 K_W08

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	własności psychometryczne metod do badania osobowości.	K_W10
E2_W	Potrafi zdefiniować oraz wykorzystać w trakcie formułowania opinii psychologicznej pojęcia z zakresu wymiarów osobowości.	K_W06 K_W07
E3_W	Posiada wiedzę na temat elementów opinii dla potrzeb diagnozy osobowości.	K_W06 K_W07
E4_U	Potrafi przeprowadzić diagnozę osobowości człowieka dorosłego, zanalizować wyniki oraz dokonać ich syntezy w postaci pisemnej, odnosząc się do wybranej teorii osobowości.	K_U08 K_U11 K_U13
E5_K	Ma świadomość aspektów sytuacyjnych oraz zjawisk jakie zachodzą w procesie diagnozy osobowości dorosłych i zachowuje ostrożność formułując wnioski w oparciu o dane z testów psychologicznych i obserwacji.	K_K11 K_K13

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W07 K_W08 K_W10	C1	T1 - T13	Mk1, Mk3	P1, F2
Umiejętności					
E3_U	K_U08 K_U11 K_U13	C2	T14 - T19	Mk2 - Mk4, Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K11 K_K13	C1 - C2	T1 - T19	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia				16	

Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	5
	Przygotowanie się do egzaminu	12
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: ETYKA ZAWODU PSYCHOLOGA ETIKA PROFESE PSYCHOLOGA	
Cele kształcenia: C1 Przekazanie umiejętności określania podstawowych zasad etycznych funkcjonowania zawodowego psychologa. C2 Ukształtowanie prawidłowej zawodowej postawy etyczno-moralnej.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 student posiada ogólną wiedzę na temat etyki Ws2 potrafi prowadzić dyskusję i argumentować swoje stanowisko Ws3 student ma świadomość etycznej strony pracy zawodowej	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład konwersatoryjny Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza literatury przedmiotu Mk4. Burza mózgów Mk5. Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Ogólne reguły postępowania moralnego. Specyfika zawodu psychologa. T2 Podstawowe reguły etyczne w kontakcie diagnostycznym. T3 Podstawowe reguły moralne w kontakcie terapeutycznym. T4 Podstawowe reguły moralne w orzecznictwie i opiniodawstwie na potrzeby instytucji i organów prawnych. T5 Etyka pracy z pacjentem (klientem) stawiającym opór w kontakcie. Ćwiczenia: T6 Kłamstwo i oszustwo w kontakcie terapeutycznym i diagnostycznym.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T7 Pacjent (klient) – przestępca.
T8 Pacjent (klient) – ofiara przestępstwa.
T9 Rzetelność badań naukowych w psychologii.
T10 Relacje rodzinne i środowiskowe psychologów.

Literatura podstawowa:

1. WEISS, Peter a kol. Etické otázky v psychologii. Praha: Portal, 2011. ISBN 978-80-7367-845-6.
2. LINDSAY, G., KOENE, C., ØVREEIDE, H. & F. LANG. Etika pro evropské psychology. Praha: Triton, 2010. ISBN 978-80-7387-415-5.
3. EVROPSKÁ FEDERACE PSYCHOLOGICKÝCH ASOCIACÍ. Etický metakodex. Europsy.cz [online]. 2005 Dostupné z: http://www.europsy.cz/dokumenty/Metakodex_EFPA_2005.pdf
- 4.

Literatura uzupełniająca:

1. Českomoravská psychologická společnost. Etický kodex ČMPS. Dostupné z: <http://cmeps.ecn.cz/?page=eticky-kodex>
2. Heretik, Anton: Humor (Psychológia a psychopatológia komiky). Bratislava: Vydavateľstvo Ikar, 2019. ISBN 9788055166520
3. Slobodníková Natália: Etika v profesi psychologa. Pražská vysoká škola psychosociálních studií. Praha, 2017.
4. Brzeziński J., Siuta J. (red.): (1991) Społeczny kontekst badań psychologicznych i pedagogicznych. Poznań.
5. Ciosek M.: Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa 2001, Wyd. Prawnicze PWN.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Praca pisemna

P1 Egzamin pisemny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	• Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń. • Egzamin pisemny (test jednokrotnego wyboru) • Egzamin odbędzie się stacjonarnie • Kryteria oceny końcowej: Bardzo dobra (5,0) - od 91 % do 100 % Dobra plus (4,5) - od 81 % do 90 % Dobra (4,0) - od 71 % do 80 % Dostateczna plus (3,5) - od 61 % do 70 % Dostateczna (3,0) - od 51 % do 60 % Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 %
Ćwiczenia	• Minimum 80% obecności na zajęciach • Ocena pracy pisemnej: tematy dotyczące dylematów etycznych w pracy psychologa • Aktywny udział w zajęciach
Efekty uczenia się dla przedmiotu²	

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Wie, że zasady regulujące etyczność funkcjonowania zawodowego psychologa zostały wywiedzione z ogólniejszych, traktowanych jako podstawowe, zasad etyki, zna podstawowe teorie etyczne.	K_W13
E2_W	Zna zasady etyczne obowiązujące psychologa jako praktyka i badacza oraz źródła formułujące te zasady. Zna relacje zachodzące między normami ogólnymi i normami szczegółowymi.	K_W13
E3_W	Ma wiedzę o dylematach etycznych jakie mogą się wiązać z zawodem psychologa i zna sposoby rozwiązywania takich dylematów.	K_W13
E4_U	Potrafi właściwie ocenić pod względem etycznym podejmowane przez siebie i innych działania oraz stosowane metody w obszarze praktyki psychologicznej i działalności naukowej, odwołując się również do źródeł określających zasady etyki oraz ogólnych teorii etyki.	K_U04 K_U09
E5_K	Podejmując praktykę psychologiczną lub pracę naukową stosuje się do zasad etyki zawodowej. Nie podejmuje działań skutkujących konfliktem interesów lub wykraczających poza własne kompetencje.	K_K01 K_K07
E6_K	Propaguje w swoim środowisku zawodowym, działalność zgodną z zasadami etycznymi. Swoim profesjonalnym postępowaniem działa na rzecz zwiększenia zaufania społeczeństwa do psychologicznych praktyk diagnostycznych, eksperckich i pomocowych.	K_K01 K_K02 K_K07

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W13	C1	T1 - T5	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W13	C1	T1 - T5	Mk1, Mk3	P1
E3_W	K_W13	C1	T1 - T5	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U04	C2	T6 - T10	Mk2 -	F1, F2

	K_U09			Mk4, Mk5	
Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K07	C1 - C2	T1 - T10	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E6_K	K_K01 K_K02 K_K07	C1 - C2	T1 - T10	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		12		
Ćwiczenia			16		
Seminarium			-		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		15		
	Rozwiązywanie zadań i problemów		13		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		-		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-		
	Przygotowanie się do zaliczenia		8		
	Przygotowanie się do egzaminu		11		
	Inne (jakie?).....		-		
Sumaryczna liczba godzin				75	

Liczba punktów ECTS	3
----------------------------	----------

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: A_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA PRACY I TECHNIKI ROZWOJU OSOBOWOŚCI PSYCHOLOGIE PRÁCE A TECHNIKY ROZVOJE OSOBNOSTI	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z pojęciami z zakresu profesjologii oraz metod i technik rozwoju człowieka przez pracę i dla pracy, a także przekazanie wiedzy na temat stymulacji procesów rozwoju psychicznego człowieka dorosłego. C2 Poznanie przez studentów zagadnień dotyczących głównych mechanizmów rozwoju zawodowego człowieka w ramach najważniejszych koncepcji teoretycznych. C3 Analiza sytuacji pracy jako jednego z głównych obszarów rozwoju życiowego w interdyscyplinarnym ujęciu psychologicznym na styku współczesnej psychologii pracy, psychologii rozwoju w ujęciu <i>live-span developmental psychology</i> oraz zarządzania zasobami ludzkimi.	
Przedmiot wprowadzający: Psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student ma wiedzę z zakresu Wprowadzenia do psychologii oraz Psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia	
Metody edukacji: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Burza mózgów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Program kształcenia (treści nauczania):**Wykłady:**

- T1 Profesjologia – definicje, przedmiot zadania. Teoretyczne podstawy zawodowego rozwoju osobowości.
T2 Ogólne teorie zawodowego rozwoju osobowości.
T3 Teoria czynności ludzkich.
T4 Teoria podziału pracy ludzkiej.
T5 Szczegółowe teorie zawodowego rozwoju osobowości.
T6 Teorie wyboru zawodu.
T7 Teorie uczenia się zawodu.
T8 Teorie pracy zawodowej.
T9 Teoria ciągłości rozwojowej (zawodowej).
T10 Teoria miejsca i przestrzeni zawodowej człowieka.

Ćwiczenia:

- T11 Psychologia zawodowego rozwoju osobowości - analiza terminów podstawowych.
T12 Sukcesy szkolno-zawodowe uczących się.
T13 Przydatność społeczno-zawodowa absolwentów różnych typów szkół.
T14 Sukcesy społeczno-zawodowe pracujących.
T15 Osobowość zawodowa pracownika.
T16 Proces zawodowego rozwoju człowieka.
T17 Czynniki i wyznaczniki rozwoju zawodowego.
T18 Metody poznawania rozwoju osobowości zawodowej.
T19 Metody ćwiczeniowo-treningowe przystosowania do pracy.
T20 Kwestie etyczne dotyczące wspomagania rozwoju człowieka przez pracę i dla pracy.

Literatura podstawowa:

1. Janek, M. *Cesty rozvoje osobnosti*. Praha: Mladá fronta, 1989.
2. Valenta, J. *Didaktika osobnostní a sociální výchovy*. Praha: Grada, 2013.
3. Kolařík, M. *Interakční psychologický výcvik pro praxi*. Praha: Grada, 2013.
4. Covey, S. R. *7 návyků skutečně efektivních lidí*. Praha: Management Press, 2014.

Literatura uzupełniająca:

1. Błatný, L. a kol. *Psychologie osobnosti*. Praha: Grada, 2010.
2. Bakalář, E. *Hry pro osobnostní rozvoj*. Brno: Computer Press, 2010.
3. Gross, S. F. *Vztahová inteligence: schopnost a umění získat lidi*. Praha: Management Press, 2003.
4. Falkowski A. (2003). *Praktyczna psychologia poznawcza: marketing i reklama*. Gdańsk: GWP
5. Kożusznik B. red. (1994). *Psychologia w pracy menedżera*. Katowice

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

- F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć
F2 Ocena projektu
P1 Egzamin pisemny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	• Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń i uzyskanie minimum 51 % z egzaminu.

	- Egzamin pisemny. - Egzamin odbędzie się stacjonarnie - Kryteria oceny końcowej: Bardzo dobra (5,0) - od 91 % do 100 % Dobra plus (4,5) - od 81 % do 90 % Dobra (4,0) - od 71 % do 80 % Dostateczna plus (3,5) - od 61 % do 70 % Dostateczna (3,0) - od 51 % do 60 % Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 %				
Ćwiczenia	- Minimum 80% obecności na zajęciach - Aktywny udział w zajęciach - Ocena projektu: zaplanowanie procesu szkoleniowego dla konkretnego pacjenta				
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego			
E1_W	Zna koncepcje odnoszące się do roli pracy w życiu człowieka oraz klasyczne i współczesne teorie pracy.	K_W08			
E2_W	Posiada wiedzę na temat czynników konstytuujących środowisko pracy i ich wpływu na funkcjonowanie człowieka.	K_W08			
E3_U	Potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do opisu i wyjaśniania funkcjonowania człowieka w pracy	K_U01 K_U05			
E4_K	Dostrzega problemy, jest zdolny do wychodzenia poza schematyczne, standardowe sposoby interpretacji zjawisk i rozwiązywanie problemów w odniesieniu do zjawisk z zakresu funkcjonowania człowieka w środowisku pracy.	K_K04 K_K07 K_K12			
E5_K	Ma świadomość własnych preferencji w zakresie środowiska pracy	K_K09 K_K12			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W08	C1	T1 – T4	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W08	C2,C3	T5 – T10	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_U	K_U01 K_U05	C2, C3	T11 – T20	Mk2 – Mk4	F1
Kompetencje					
E4_K	K_K04 K_K07 K_K12	C1 – C3	T1 – T20	Mk1 – Mk4	P1, F1
E5_K	K_K09 K_K12	C1 – C3	T1 – T20	Mk1 – Mk4	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		12	
Ćwiczenia/				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		15	
		Rozwiązywanie zadań i problemów		13	
		Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		-	
		Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-	
		Przygotowanie się do zaliczenia		7	
		Przygotowanie się do egzaminu		12	
		Inne (jakie?).....		-	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: A_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/Laboratoria</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY PSYCHOLOGICKÁ DIAGNOSTIKA DĚTÍ A MLÁDEŽE	
Cele kształcenia: C1 Wprowadzenie słuchaczy w problemy diagnozy dzieci i młodzieży C2. Wyposażenie słuchaczy w umiejętność planowania i przeprowadzenia procesu diagnozy psychologicznej dziecka	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: WS1 student posiada wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza technik diagnostycznych Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Proces diagnozowania dziecka z uwzględnieniem kontekstu rodzinnego dziecka jako systemu powiązanego z problemem T2 Etapy diagnozy: etap prediagnostyczny – rola i specyfika kontaktu z dzieckiem, dystans psychologiczny; T3 Faza badania i wstępnych decyzji; różne podejścia do diagnozy zaburzeń dzieci, dane diagnostyczne, źródła informacji o dziecku. Definiowanie problemu. Podstawowe procedury wykorzystywane w diagnozowaniu; zachowania testowe i pozatestowe. T4 Ilościowy i jakościowy opis zachowań. Charakterystyka wskaźników diagnostycznych – sposoby interpretacji. T5 Narzędzia diagnozy środowiska rodzinnego i szkolnego- swobodne techniki diagnostyczne,- T6 Wybrane techniki diagnostyczne, sposoby obserwacji wraz z zastosowaniem arkuszy obserwacyjnych	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T7 Prognozowanie diagnostyczne. Selekcja – strategie decyzyjne. Podstawowe umiejętności diagnozowania: wywiad i rozmowa psychologiczna, obserwacja, badanie procesów poznawczych, techniki kwestionariuszowe, techniki projekcyjne.

T8 Faza wyjaśniania – poszukiwanie związków zachowań testowych i pozatestowych (dane symptomatologiczne i etiologiczne a problem trafności); faza interwencji, interwencja i jej formy

T9 Kliniczne zagadnienia dotyczące diagnozy dzieci i młodzieży o obniżonej sprawności intelektualnej i upośledzonych umysłowo.

Laboratoria:

T10 Wybrane techniki projekcyjne w tym m.in.: RISB- Rottera, Test Drzewa, Rysunek Rodziny

T11 Skale inteligencji w tym m.in.: WISC-R, Test Matryc Ravena, Skala Dojrzałości Umysłowej Columbia, IDS

T12 Techniki do oceny lateralizacji czynności ruchowych, integracji percepcyjno – motorycznej

Testy neuropsychologiczne w tym m.in.: Benton, Bender- Koppitz, DUM

T13 Techniki przeprowadzania wywiadu wraz z zastosowaniem arkuszy wywiadu

T14 Studia przypadku i sytuacje problematyczne jakie napotyka się w procesie diagnostycznym

Literatura podstawowa:

1. Svoboda, M (ed) a kol. Psychodiagnostika dětí a dospívajících, Praha, Portál 2001
2. Hrabal, V. Pedagogicko psychologická diagnostika žáka. Praha, Karolinum 2002
3. Stemplewska-Żakowicz, K., Paluchowski, W.J. (2009). Podstawy diagnozy psychologicznej. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom 2. (rozdział 11)

Literatura uzupełniająca:

1. Šípek, J. Projektivní testy,,, Praha, ISV 2000
2. Smolík, F. Duševní a behaviorální poruchy, Praha, Maxdorf 1996
3. Kendall, P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.
4. Krasowicz-Kupis G., Wiejak K., Gruszczyńska K., (2015). Katalog metod diagnozy rozwoju poznawczego dziecka na etapie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Warszawa: Instytut Badań Edukacyjnych.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena pracy pisemnej

P1 Egzamin ustny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	• Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z laboratorium i uzyskanie minimum 51 % z egzaminu. • Egzamin ustny • Egzamin odbędzie się stacjonarnie • Kryteria oceny końcowej: Bardzo dobra (5,0) - od 91 % do 100 % Dobra plus (4,5) - od 81 % do 90 % Dobra (4,0) - od 71 % do 80 % Dostateczna plus (3,5) - od 61 % do 70 %

	Dostateczna (3,0) - od 51 % do 60 % Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 %				
Laboratoria	• Minimum 80% obecności na zajęciach • Aktywny udział w zajęciach • Przygotowanie pracy pisemnej.				
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się				Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma pogłębiona wiedzę dotyczącą specyfiki diagnozy psychologicznej dzieci i młodzieży.				K_W05 K_W10
E2_W	Zna szczegółowo metody diagnostyczne - testy, kwestionariusze, skale obserwacyjne i szacunkowe stosowane w diagnozie dzieci i młodzieży.				K_W05 K_W10
E3_U	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnozy dziecka.				K_U08 K_U11
E4_U	Ma umiejętność odniesienia wyników diagnostycznych do norm rozwojowych oraz systemów klasyfikacji.				K_U08 K_U11 K_U13
E5_K	W sytuacji niepewności co do podejmowanej diagnozy dziecka wykazuje gotowość do konsultacji z osobami bardziej od siebie kompetentnymi i jest otwarty na ich uwagi krytyczne.				K_K03 K_K13
E6_K	Ma świadomość dylematów etycznych i obciążeń związanych z diagnozowaniem dziecka.				K_K01 K_K13
E7_K	Ma świadomość złożoności przyczyn determinujących zaburzenia zachowania, szczególnie w okresie rozwojowym.				K_K09
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W10	C1	T1 - T4	Mk1, Mk3	P1, F2
E2_W	K_W05 K_W10	C1	T5 - T9		
Umiejętności					
E3_U	K_U08 K_U11	C2	T10 - T14	Mk2 - Mk4, Mk5	F1, F2
E4_U	K_U08	C2	T10 - T14	Mk2 - Mk4,	F1, F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	K_U11 K_U13			Mk5	
Kompetencje					
E5_K	K_K03 K_K13	C1 - C2	T1 - T14	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E6_K	K_K01 K_K13	C1 - C2	T1 - T14	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
E7_K	K_K09	C1 - C2	T1 - T14	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			12	
Warsztaty/laboratoria				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			14	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			10	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			10	
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń			-	
	Przygotowanie się do zaliczenia			5	
	Przygotowanie się do egzaminu			8	
	Inne (jakie?).....			-	
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: B_ Grupa zajęć kierunkowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia drugiego stopnia (VII PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: METODY BADANIA OSOBOWOŚCI (CZĘŚĆ II) METODY VÝZKUMU OSOBNOSTI 2	
Cele kształcenia: C1 nabycie wiedzy o metodach badania dzieci i młodzieży i ich specyfice C2 wykształcenie praktycznych umiejętności w zakresie przeprowadzania badania diagnostycznego dzieci i młodzieży z wykorzystaniem narzędzi psychometrycznych oraz interpretacji uzyskanych wyników.	
Przedmiot wprowadzający: Metody badania osobowości I	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Wiedza z zakresu różnic indywidualnych oraz znajomość teorii osobowości. Znajomość etyki oraz ogólnych zasad stosowania testów psychologicznych.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza technik diagnostycznych Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Problemy etyczne psychologicznych badań dzieci i młodzieży. T2 Swobodne techniki wykorzystywane w diagnozie osobowości dzieci i młodzieży: obserwacja, analiza wytworów, wywiad. T3 OSOBOWOŚĆ: (1) R.B. Cattella Kwestionariusze do badania dzieci i młodzieży: ESPQ, CPQ, HSPQ; (2) Test Osobowości i Zainteresowań E. Mitenecker, W. Toman. T4 LĘK: (1) Inwentarz Stanu i Cechy Lęku dla Dzieci (STAIC) Ch.D. Spielbergera i in.; (2) Skala Jawnego Niepokoju „Jaki jesteś?” E. Skrzypek, M. Choynowskiego (3) Arkusz	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Samopoznania R.B. Cattella; (4) Skala lęku egzystencjalnego A. Jurosa.

T5 AGRESJA - (1) „Nastroje i humory” (oprac. M. Choynowski na pdst. Kwestionariusza Agresji A. Bussa i A. Durkee); (2) Kwestionariusz Agresji A. Bussa, M. Perry’ego; (3) Skala Ekspresji Gniewu N. Ogińskiej-Bulik, Z. Juczyńskiego; (4) Skala Dyrektywności J.J. Ray’a;

T6 POCZUCIE KONTROLI i SKUTECZNOŚCI: (1) Skala Poczucia Kontroli u Dzieci Przedszkolnych (SPK-DP) B. Szmigielskiej; (2) Kwestionariusz do badania poczucia kontroli (KBPK) G. Krasowicz-Kupis, A. Kurzyp-Wojnarskiej; (3) Skala kompetencji osobistej (KompOs) Z. Juczyńskiego.

T7 STRES i radzenie sobie: (1) „Jak sobie radzisz?” N. Ogińskiej-Bulik, Z. Juczyńskiego; (2) Skala Typu A/B- wersja DM N. Ogińskiej-Bulik, Z. Juczyńskiego; (3) Kwestionariusz Atak-Rezygnacja K. Ostrowskiej; (4) Skala Wsparcia Społecznego (SWS) K. Kmiecik-Baran; (5) Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych (CISS) N. S. Endlera, J. D. A. Parkera.

T8 SAMOOCENA: (1) Wielowymiarowy Kwestionariusz Samooceny (MSEI) oprac. E.J. O’Brien, S. Epstein; (2) Skala Samooceny SES M. Rosenberga; (3) Inwentarz Poczucia Własnej Wartości (CSEI) S. Coopersmitha.

T9 Metody projekcyjne - techniki obrazkowe: (1) Technika Plam Atramentowych Rorschacha; (2) Test Apercepcji Tematycznej dla Dzieci (CAT-A, CAT-H) L. Bellak, S.S. Bellak; (3) Test Bajek (FTT) C. Coulacoglou; **techniki werbalne**: (1) Test Zdań Niedokończonych Rottera (RISB); (2) Test Zdań Niedokończonych dla Dzieci Kostrzewskiego; **techniki zabawowe** (1) Scenotest; **techniki rysunkowe** (1) Test Drzewa; (2) Rysunek Rodziny - A. Frydrychowicz.

Ćwiczenia:

T10 Swobodne techniki w diagnozie osobowości dzieci i młodzieży: obserwacja, wytwory, wywiad.

T11 Stosowanie skal obserwacyjnych w badaniu dzieci przedszkolnych i szkolnych, np. Arkusz obserwacyjny B. Markowskiej.

T12 Badanie osobowości dzieci i młodzieży przy pomocy standaryzowanych kwestionariuszy samoopisu: Cattella wielowymiarowe kwestionariusze osobowości: ESPQ, CPQ, HSPQ.

T13 Badanie wybranych aspektów osobowości dzieci i młodzieży: lęku, niepokoju, agresji.

T14 Badanie obrazu siebie i samoakceptacji u dzieci i młodzieży.

T15 Techniki projekcyjne w diagnozie dzieci i młodzieży: techniki zdań niedokończonych i opowiadań, techniki rysunkowe, techniki obrazkowe

Literatura podstawowa:

1. Gavora, P. (1996). *Výskumné metody v pedagogike*. Bratislava: UK
2. Hendl, J. (2005). *Kvalitativní výzkum – základní metody a aplikace*. Praha: Portál.
3. Chráska, M. (2007). *Metody pedagogického výzkumu*. Praha: Grada.
4. Kerlinger, F. N. (1980). *Základy výzkumu chování*. Praha: SPN
5. Říčan, P. (2010). *Psychologie osobnosti*. Praha: Grada
6. Smékal, V. (2002). *Psychologie osobnosti*. Brno: Barrister & Principal

Literatura uzupełniająca:

1. Cakirpaloglu, P. (2012). *Úvod do psychologie osobnosti*. Praha: Grada
2. Howard, P. J. (1998). *Příručka pro uživatele mozku*. Praha: Portál
3. Šnýdrová, I. (2008). *Psychodiagnostika*. Praha: Grada
4. Łaguna, M., B. Lachowska (2004). *Rysunek projekcyjny jako metoda badań*

psychologicznych. Lublin: TN KUL.

5. Rembowski, J. (1986). Metoda projekcyjna w psychologii dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN.
6. Oleś M. (red). (2005). Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej i osobowości. T. VI, Metody diagnostyczne w badaniach dzieci i młodzieży. Lublin: TN KUL.
7. 4. Podręczniki i instrukcje do omawianych testów.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena pracy pisemnej

P1 Egzamin ustny

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	• Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń. • Egzamin odbędzie się stacjonarnie • Opracowanie przypadku diagnozy osobowości w formie pisemnej pracy z uwzględnieniem obowiązujących fachowych pojęć z obszaru teorii osobowości. Kryterium oceny: bardzo dobry (5,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości; prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, uwzględnienie diagnozy różnicowej; pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dobry plus (4,5): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości (występują niewielkie, sporadyczne braki); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, uwzględnienie diagnozy różnicowej- występują drobne braki; prawie pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dobry (4,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości (występują umiarkowane braki, jednak podstawowy sens opinii psychologicznej został zachowany); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, uwzględnienie diagnozy różnicowej- występują umiarkowane braki, nie powodujące znacznego zniekształcenia diagnozy; prawie pełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dostateczny plus (3,5): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości (występują umiarkowane braki, podstawowy sens opinii psychologicznej został zniekształcony);

	prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, uwzględnienie diagnozy różnicowej- występują umiarkowane braki, które mają nieznaczny wpływ na diagnozę; niepełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. dostateczny (3,0): opracowanie przypadku z wykorzystaniem fachowych pojęć z zakresu teorii osobowości (występują braki, podstawowy sens opinii psychologicznej został zniekształcony); prawidłowe wykorzystanie pojęć z zakresu poszczególnych wymiarów osobowości, uwzględnienie diagnozy różnicowej- występują umiarkowane braki, które mają umiarkowany wpływ na diagnozę; niepełne opanowanie i umiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze. niedostateczny (2,0): opracowanie przypadku jest błędne, nie zostały wykorzystane fachowe pojęcia z zakresu teorii osobowości; istotne braki w znajomości podstawowych pojęć z poszczególnych wymiarów osobowości, nieuwzględnienie diagnozy różnicowej; postawienie nieprawidłowej diagnozy (rażąco odbiega od przedstawionego przypadku); nieumiejętność wykorzystania w praktyce wiedzy zawartej w literaturze.
Ćwiczenia	• Minimum 80% obecności na zajęciach • Terminowe rozliczanie się z zadań określanych w harmonogramie przez prowadzącego. • Przeprowadzenie badania osobowości (samodzielne, adekwatne dobranie metod diagnozy) i sformułowanie opinii psychologicznej na podstawie opracowanych wyników kwestionariuszy i testów. Kryteria zaliczenia: wykazanie umiejętności posługiwania się kwestionariuszami i testami badającym osobowość, umiejętność sprawnego korzystania z podręcznika do testu w trakcie symulacji badania osobowości pacjenta, umiejętność wykorzystania norm zawartych w podręczniku do testu, sformułowanie opinii psychologicznej dotyczącej rozwoju osobowości u dziecka lub nastolatka.
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²	

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o metodach badania osobowości dzieci i młodzieży, ich podstawach teoretycznych, w tym o kwestionariuszach, metodach projekcyjnych. Zna własności psychometryczne metod do badania osobowości.	K_W05 K_W07 K_W08 K_W10
E2_W	Posiada wiedzę o tym, czego dotyczy diagnoza różnicowa, potrafi zróżnicować zaburzenia zachowania od zaburzeń ze spektrum autyzmu u dzieci i młodzieży.	K_W06 K_W07 K_W09
E3_W	Potrafi zdefiniować oraz wykorzystać w trakcie formułowania opinii psychologicznej pojęcia z zakresu wymiarów osobowości.	K_W06 K_W07 K_W09
E4_U	Potrafi przeprowadzić diagnozę osobowości dzieci i młodzieży, zanalizować wyniki oraz dokonać ich syntezy w postaci pisemnej, odnosząc się do wybranej teorii osobowości.	K_U08 K_U11 K_U13
E5_K	Ma świadomość aspektów sytuacyjnych oraz zjawisk jakie zachodzą w procesie diagnozy osobowości dzieci i młodzieży i zachowuje ostrożność formułując wnioski w oparciu o dane z testów psychologicznych i obserwacji.	K_K11 K_K13

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W05 K_W07 K_W08 K_W10	C1	T1 - T9	Mk1, Mk3	P1, F2
Umiejętności					
E2_U	K_U08 K_U11 K_U13	C2	T10 - T16	Mk2 - Mk4, Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E3_K	K_K11 K_K13	C1 - C2	T1 - T15	Mk1 - Mk5	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	12
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	5
	Przygotowanie się do egzaminu	12
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3